
Prof. Miroslav Bárta, Dr.

Na anketní otázky odpovídá Prof. Miroslav Bárta, Dr.

Mohl byste nám prozradit, jaké povolání jste si představoval, že budete vykonávat, když jste chodil do základní školy a co nakonec rozhodlo o Vaší volbě?

Dlouho jsem chtěl být lékařem, bavila mě chemie a biologie, nakonec ale zvítězila archeologie a egyptologie, i když léčit lidi je podle mého názoru více uspokojivé, než bojovat s větrnými mlýny při zachraňování něčeho, co stejně postupně mizí a nakonec zanikne. To jsem si uvědomil, když nám ležel syn s poškozenou lebkou v Motole. Poznávání starověku, Bible a světa, který již neexistuje, je ovšem v těsném závěsu... Vždyť kde jinde hledat naše skutečné kořeny?

Vybavíte si okamžik, kdy Vám vědecká činnost přinesla největší radost?

Věda obecně potěší pokaždé, když se vám podaří přijít na novou zákonitost, udělat tzv. „objev“ ve smyslu pokroku poznání, dostat se o kousek dál než ostatní. V tomto směru je egyptologie skvělý obor, díky svému mládí (zhruba 200 let) se její poznání a zavedená paradigmatata velmi rychle proměňují.

Za posledních dvacet let se věda hodně změnila. Jaký vývoj předpokládáte ve Vašem oboru v následující deseti letech?

Mou povinností je přispívat k budování oboru a „prodat“ jeho společenskou důležitost v tom smyslu, že poznáním toho, co bylo, můžeme skutečně lépe chápat, kdo jsme a co nás čeká. Zní to jako klišé, ale kdo by toto chtěl popírat, tak neguje význam toho, co dělal včera, před týdnem, před rokem.

Ve svém projevu u příležitosti jmenování profesorů v říjnu 2008 ministr školství zmínil: „Akademický svět bývá někdy stereotypně vnímán jako centrum potenciálního odporu vůči stávajícímu společenskému uspořádání“. Jaké kroky byste doporučil budoucímu ministrovi školství?

Tento výrok z mého pohledu implikuje primární nedůvěru a nervozitu z akademické obce. Pravda je taková, že povinností každého akademika je myslet na základě pokud možno objektivních údajů. Závěry jsou pak (chtělo by se mi skoro napsat „nevyhnutelně“) minoritní. Současná doba ohánějící se nedefinovanou vůlí lidu a většiny je potenciálně velmi nebezpečná. Každý si umí domyslet, co mám na mysli.